

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 249/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „...“ коју заступа Правобранилаштво АПВ-Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/25 од 22.10.2025. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/25 од 22.10.2025. године.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/25 од 22.10.2025. године и пресуда Основног суда у Сомбору П1 607/21 од 09.07.2025. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 607/21 од 09.07.2025. године, ставом првим изреке констатовано је да је тужбени захтев усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене зараде за ноћни рад у периоду од октобра 2018. године до 30.06.2021. године исплати 395.235,30 динара у појединачним месечним износима са припадајућом законском затезном каматом од дана доспећа сваког појединачног износа до исплате, како је то ближе означено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на износе неисплаћене зараде уплати тужиоцу припадајуће доприносе Фонду ПИО. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 232.162,89 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/25 од 22.10.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена, па је делимично преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у пресуди Основног суда у Сомбору П1 607/21 од 09.07.2025. године, тако што је одбијен захтев тужиоца по том основу преко износа од 172.604,70 динара са захтеваном каматом, а у преосталом делу жалба тужене је одбијена, наведена пресуда потврђена и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе у погледу права на исплату зараде за ноћни рад.

Испитујући побијану пресуду на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужене основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на радном месту ... (III стечен стручне спреме). Радно време тужиоца је било организовано у зависности од годишњег доба. У зимском периоду од 15. октобра до 15. априла тужилац је радио у периоду од 2h до 10h, имајући у виду да је школски објектат било потребно загрејати пре почетка наставе која се одвијала само у првој смени. У преосталом делу године радно време тужиоца било је од 6h до 14h. Тужилац је редовно претходног дана припремао све што је било потребно за несметано обављање послова наредног дана, а по завршетку радног времена у 10 часова током зимског периода тужилац није имао обавезу поновног доласка на посао, јер се пећ гасила аутоматски. Основна плата тужиоца у утуженом периоду је износила 40.300,00 динара месечно, тужена му није исплаћивала увећану плату за ноћни рад који није евидентирала. Оценом налаза вештака тужилац је остварио укупно 2.178 ноћног рада, што представља износ од 395.235,30 динара.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев са образложењем да тужени није пружио ни један доказ којим оспорио право тужиоца на исплату неисплаћених сати ноћног рада, да није вештаку доставио документацију везану за евиденцију присутности тужиоца која би се тичала ноћног рада, који је само паушално оспорио.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду, са образложењем да је чланом 62. Закона о раду прописано да рад који се обавља у времену од 22 h до 06 h наредног дана сматра се радом ноћу, па је тужена у обавези да тужиоцу исплати увећану плату за утужени период у складу с одредбом члана 108. Закона о раду, којом је прописано да запослени има право на увећану зараду за рад ноћу, ако такав рад није вреднован при утврђивању основне зараде – најмање 26% од основнице.

Међутим, због погрешне примене материјалног права чињенично стање у спроведеном поступку није потпуно и правилно утврђено.

Одредбом члана 104. став 1. Закона о раду, прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду. Одредбом члана 107. истог закона прописано је да се основна зарада одређује на основу услова, утврђених правилником, потребних за рад на пословима за које је запослени закључио уговор о раду и временаведеног на раду (став 1). Радни учинак одређује се на основу квалитета и обима обављеног посла, као и односа запосленог према радним обавезама (став 2). Општим актом утврђују се елементи за обрачун и исплату основне зараде и зараде по основу радног учинка из ст. 1. и 2. овог члана (став 3). Уговором о раду може да се утврди основна зарада у већем износу од основне зараде утврђене на основу елемената из општег акта (став 4). Запослени има право на

увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду, између осталих за рад ноћу, ако такав рад није вреднован при утврђивању основне зараде – најмање 26% од основице (члан 108. став 1. тачка 2. закона).

Постављеним тужбеним захтевом у овој парници тужилац је тражио неисплаћену зараду за ноћни рад у периоду од октобра 2018. године до 30.06.2021. године тврдећи да му зарада за ноћни рад није исплаћена. Међутим, судови су пропустили да утврде зараду тужиоца на основу Правилника тужене, те који од елемената за зараду су ушли у обрачун основне зараде, односно да ли је ноћни рад вреднован при утврђивању основне зараде, од чега зависи право тужиоца на увећану зараду за ноћни рад који је тужилац обављао у зимском периоду, имајући у виду чињеницу да је радно време тужиоца било организовано у зависности од годишњег доба.

У поновном поступку, првостепени суд ће да утврди напред наведене чињенице и правилном применом материјалног права одлучити о постављеном тужбеном захтеву.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић